

[Jens Jensen.]

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Duborg, som vilde mene, at hvis dette Lovforslag gennemførtes, vilde Kommunalbestyrelserne i højere Grad end nu blive lovgivende Forsamlinger og i Grunden en Slags politiske Forsamlinger. Jeg synes ikke, denne Udtalelse har ret meget paa sig, thi som den højtærede Indenrigsminister sagde i sin Tale i Gaar, forandres der egentlig ikke noget som helst ved Kommunalraadens nuværende Rettigheder og Bemyndigelser, saa Gennemførelsen af Lovforslaget vil ingenlunde medføre, at de i højere Grad skulde blive politiske Institutioner, end de er nu.

Det ærede Medlem Hr. Duborg indrømmede, at Grundskyld er en bedre Beskatningsform end Ejendomsskyld, og denne Indrømmelse vil jeg gerne sætte Fingeren paa, for naar det ærede Medlem indrømmer dette, er hans Modstand mod Grundskylden i Virkeligheden meget svag. Han har det ligesom Patientten, der er bange for at underkaste sig en rationel Kur, og jeg tror, det ærede Medlem skulde se at blive befriet for denne Frygt. Naar det ærede Medlem nemlig indrømmer, at den Grundskyldsbeskatning, vi har, er rigtig, vil det jo ogsaa være rigtigt at faa den betydeligt udvidet. Det ærede Medlem mener imidlertid ikke, at denne Beskatningsform faar nogen videre Betydning i Fremtiden, fordi vi, som han siger, befinder os i en Overgang fra Agrarstat til Industristat, saa at det Grundskyldskrav, der her fremsættes, i Virkeligheden er forældet. Jeg vil nu sige, at hvis det er rigtigt, at vi er inde i den Udvikling, det ærede Medlem her peger paa, saa er Grundskylden endnu mere nødvendig, for vi kan jo let blive enige om, at trods Videnskabens og Teknikkens Fremskridt er selve Grundlaget for Produktionen det samme, nemlig Jorden. Derfor vil der blive ved at foregaa en Jordprisstigning, og netop paa Grund af den tekniske Udvikling vil denne Stigning foregaa i hurtigere Tempo. Har Grundskyld derfor været berettiget hidtil, vil den være det i endnu højere Grad i Fremtiden.

Det ærede Medlem Hr. Duborg talte endvidere om, at det foreliggende Lovforslag indeholder en Skatteforhøjelse. Dette er fuldkommen urigtigt. Der er jo kun Tale om en simpel Overflytning af gældende Skattebeløb. Det ærede Medlem kan ikke se Grundskyldens Velsignelser, udtaler han, men naar det ærede Medlem alligevel fremhæver den Grundskyld, vi har, som noget, der i hvert Fald ikke er daarligt, synes jeg,

som jeg sagde før, at hans Standpunkt ikke er videre holdbart. Det ærede Medlem har i Grunden indrømmet Rigtigheden af Princippet i det foreliggende Lovforslag, og saa synes jeg, vi trøstigt kan gaa videre. Og det ærede Medlem Hr. Fibiger giver Forklaringen, idet han siger, at hvad Jordejeren efter dette Lovforslag sparer i Rente, maa han betale i Skat. Ja, det er fuldkommen rigtigt, men saa er det ogsaa rigtigt, at hvad han nu sparer i Skat, maa han betale i Rente. Dermed mener jeg er Forklaringen givet paa, at Grundskyld er bedre end Bygningsskat, for Forholdet er jo det, at Jordejeren eller rettere sagt Jordbesidderen maa udrede det samme Beløb, hvad enten han har Jorden dyrt eller billigt. Men ved at lægge mere Skat paa Jorden bevirkes der, at Jorden bliver billigere, og dermed er ogsaa givet, at den, der dyrker Jorden, kommer til at arbejde under gunstigere Vilkaar, naar vi faar en stærkere Grundskyld indført, end vi har for Tiden.

Til Slutning skal jeg gentage, hvad jeg sagde i Begyndelsen af min Tale i Forgaars, at i Grunden er der ingen, der holder paa den bestaaende Ejendomsskyld og de Bygningsskatter, vi har, og dette synes jeg giver Betingelse for, at vi kan naa til et Resultat her i Tinget angaaende det foreliggende Lovforslag.

Hans Hansen: Jeg vil gerne allerførst give en Understregning af den højtærede Ministers Ord i Gaar, af hans Begrundelse for Videreførelsen af det Skridt, der blev paabegyndt i 1926. Begrundelsen er, sagde den højtærede Minister, at der ikke foreligger noget som helst, som beviser, at det Skridt ikke var rigtigt, og dette er en i høj Grad rigtig Udtalelse. Dette vil jeg gerne understrege overfor dem, som nærer Frygt i Anledning af og udtaler deres Forundring over, at man nu igen vil foretage en Forandring i den faste Beskatning og i Kommunernes Ret til Beskatning. Naar den højtærede Indenrigsminister ud fra sin i øvrigt klare og dygtige Begrundelse af Grundskylden kom over i en Betragtning vedrørende en eventuel Beskatning af Luksusbyggeri, vil jeg sige, at det forekommer mig, at her er et Omraade, som det vil være uhyre vanskeligt at bedømme. Her melder sig i høj Grad det Spørgsmaal: Hvad er Luksusbyggeri? Det er jo klart, at det er meget vanskeligt at skønne over, hvad der er Luksusbyggeri. Derved kommer man netop ud af den klare Linie, idet den Begrundelse, som har været fremført her om Ejendomsskyld, Skatten paa Arbejde, forflygtiges,